

Voorderaillieur

De voorderaillieur is uitgevonden geruime tijd na het dubbele voorblad. Tot die tijd schakelde men met vieze vingers.

De huidige voorderaillieur bestaat uit een plaatstalen kooi, scharnierend opgehangen aan een parallelogram. De derailleurkooi volgt de contour van het voortandwiel en de huidige indexgeneratie is voorzien van een indrukwekkend aantal bochten en uitstulpingen om het schakelen te vergemakkelijken en om te voorkomen dat je moet bijtrimmen als je achter schakelt.

Racederaillieurs hebben wel de slag om drie bladen te kunnen schakelen, maar missen de profilering om de ketting van het binnenblad te trekken. Ze schakelen dus wat langzamer dan een echte triplederaillieur en met de drie standen STI van Shimano zonder trimmogelijkheid loopt de ketting in veel standen tegen de kooi te kleppen. Een echte triple-deraillieur is dus aan te bevelen en dan wel graag een die is aangepast aan de radius van het grootste voortandwiel. MTB derailleurs zijn er in twee formaten (microdrive 42-46T en conventioneel (46-48T) en bij nog grotere voorbladen kom je uit op een voorderaillieur van een wegtriple. De bedoeling is dat de derailleurkooi ca 2 mm boven de tanden van het grootste tandwiel zweeft. Is de radius in de kooi te krap dan komt de onderkant van de kooi tegen de tanden aan. De derailleurkooi bijlijpen op een bandschuurmachine is een botte oplossing.

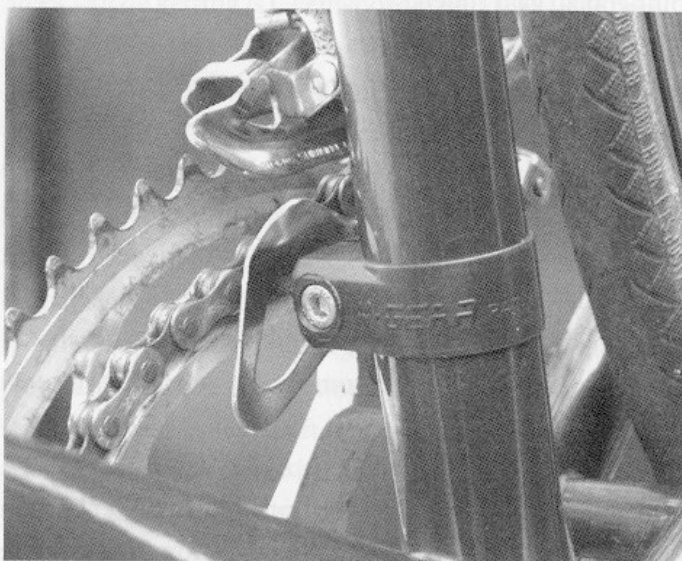
Voorderaillieurs zijn er verder in soorten: bij bottom cq downswing zit de kooi onder de bevestigingsklem, bij topswing typen zit de klem lager en onder de kooi. De klassieke bottomswing is in de regel minder slijtagegevoelig. De kabelbevestiging maakt ook uit: bij wegderailleurs trekt het kabeltje meestal naar beneden (bottom-pull) bij MTB-groepen kom je ook top-pull tegen. Sommige Shimano derailleurs zijn dual-pull, daar kun je de kabel van onderen of van boven aan bevestigen.

Raceframes hebben vaak een nok met een sleuf aan de zitbuis om de voorderaillieur aan vast te maken. Nadeel

van zo'n nok is het beperkte verstelbereik, voor een MTB crankstel kan de derailleur misschien niet laag genoeg. Maar het bespaart gewicht, de lak wordt niet beschadigd en het wordt opeens mogelijk om een niet-ronde zitbuis te gebruiken. Er zijn ook losse klembanden verkrijgbaar om een derailleur 'op nok' op een frame met een ronde zitbuis te monteren.

Kettingstop

Onder de kooi van de voorderaillieur zie je soms nog een aanslagbeugel. Je hebt o.a. de N-Gear Jumpstop, de Deda Dog Fang en 3rd eye Chainwatcher. Dit zijn verstelbare kettinggeleiders waarmee je voorkomt dat de ketting bij terugschakelen van het kleinste blad valt. Vooral onder lastige omstandigheden zoals op een kasseienstrook (in Parijs-Roubaix zie je ze ook) of met niet door Shimano verzonden tandwielcombinaties is zo'n Jumpstop nuttig. Je voorkomt schade aan de achtervork en bovendien val je niet meer om midden in de modder! Met de extra aanslag wordt de afstelling van de voorderaillieur ook minder kritisch en het is zelfs mogelijk de derailleur ruimer af te stellen zodat deze sneller afschakelt. In plaats van de binnenkooi houdt de aanslag de ketting dan tegen.

N-gear Jumpstop houdt de ketting op het kleinste tandwiel.